

skriver det her under, ja, så går økonomien jo simpelt hen ned for disse lande, og den magt bruger EU til at tvinge lande til at underskrive sådanne formuleringer.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg siger tak for svaret fra hr. Keld Albrechtsen, men jeg tror egentlig, det var meget nemmere – også af hensyn til Folketingets tid – hvis hr. Keld Albrechtsen tog ordet her fra talerstolen og sagde: Vi kan ikke støtte den her aftale, fordi det er EU, der indgår den. Det er jo substansen. Alt det andet er så bare påfund, der skal ind i billedet, og derfor ønsker jeg ikke at bruge mere tid på det.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det må hr. Kent Kirk meget undskylde. Jeg synes egentlig talt det er væsentligt, at vi får sat et par ting på plads, for hr. Keld Albrechtsen siger her bl.a. om Republikken Armenien, at det jo er forfærdeligt, og nu bliver de bare tvunget til det.

Hvis hr. Keld Albrechtsen rent faktisk havde læst, hvad det var, der stod, ville han vide, at Armenien har sagt – altså det siger de selv, inden man overhovedet begynder på selve aftalen – at de erkender, at Fællesskabet og Republikken Armenien ønsker at styrke disse bånd og oprette partnerskab og samarbejde, der kan styrke og udvide de forbindelser, der er etableret tidligere, særlig ved aftale med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, Det Europæiske Atomenergifællesskab – jeg går ud fra, hr. Keld Albrechtsen godt kan lide, at vi prøver på at få lidt orden også i atomenergifællesskabet – og Unionen af Socialistiske Sovjetrepublikker.

Det er lige et par dage siden, kan jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, men allerede dengang lavede man altså en aftale. Så i virkeligheden ønsker man at sige: Kan vi hjælpe hinanden med at få lidt kontrol over de her atomreaktorer, som vi har rundt omkring?

Hvis hr. Keld Albrechtsen bare tager fat i den første side – det er på side 5 i beslutningsforslaget, men det er altså den første side i aftalen, hvor de skriver noget reelt – og prøver på at se, hvad det er, Armenien ønsker, så vil hr. Keld Albrechtsen erkende, at det her kun kan være til gavn for friheden, for det nye demokrati, det kan kun være til gavn for en selvstændig nation. Og jeg kan altså ikke forestille mig, at selv

Enhedslisten kan være imod, at Armenien får lov til at bevare sig selv som en selvstændig nation.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Med hr. Keld Albrechtsens sidste indlæg står det jo klart – og jeg synes, det maner til eftertanke – at hr. Keld Albrechtsen faktisk ønsker at fastholde disse stater på det niveau, hvor de er, frem for at få disse stater udviklet og få dem udviklet i takt med den udvikling, der i øvrigt sker i Europa. Det synes jeg er beskæmmende.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Man må da sige, at det efterhånden er lykkedes ordførerne at komme op i et ganske betydeligt stemmeleje, så det må jo åbenbart være lykkedes Enhedslisten at ramme et ganske ømt punkt.

Jeg skal ikke trætte med en gennemgang af de enkelte bestemmelser i aftalerne, det tillader tiden heller ikke, men man kan jo f.eks. tage fat i art. 53, hvor man aftaler, at der skal ske en privatisering, og sådan fortsætter det hele vejen igennem. Jeg har også nævnt, at man skal indrette Armeniens internationale handel i overensstemmelse med WTO-reglerne. Der er en lang liste, alle ordførerne kender den jo, over alle de lovgivninger, som skal tilnærmes til EU-lovgivning; den liste er så lang, at det ville være en væsentlig straf for ordførerne, hvis nogen begyndte at læse den op i sin fulde længde her fra talerstolen.

Men jeg må sige, at aftalen altså er så genomsyret af EU-tilpasning, at hvis Enhedslisten stemte for en sådan aftale som den her, stemte vi i virkeligheden for EU som sådan, for det, man gør her, er simpelt hen, at man gør disse lande til kopier af EU. Man ønsker at skabe resten af verden i ens eget billede. Så hovmodig er ideologien bag denne aftale.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Dansk Folkeparti har en meget positiv indgangsvinkel til de diskussioner, der finder sted i dag og også vil finde sted under det kommende udvalgsarbejde om ratifikationen af disse partnerskabs- og samarbejdsaftaler mellem på den ene side De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater og på den anden side en række republikker.